

РЕШЕНИЕ

№ 22438

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7770** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Кондекс“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Т. П., изпълнителен директор, чрез пълномощника си адв. А. Я. срещу Решение № 2982/24.06.2024 г. постановено по АНД № 431/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 10-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 106 от 26.09.2023г., издадено от Р. Б. П.-М., Директор на Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ – упълномощена да изпълнява правомощията на Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите, за нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите на „Кондекс“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Счита, че дружеството-касатор не се явява правоприменик на заличеното дружество „Кондекс“ ЕООД. Излага доводи, че в процесния имот не е налице канализация и не следва носи административнонаказателна отговорност, т.к. попада в изключението на чл. 46, ал. 4, т. 2 от ЗВ. По тези съображения се иска отмяна

на решението и на потвърденото с него НП. Претендира разноси за двете инстанции.

В с.з. касатора, представлява се от адв. К., поддържа касационната жалба Моли за отмяна на оспорения съдебен акт.

Ответникът, директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., чрез процесуалния си представител юрк. Св. П. в писмено становище, излага доводи за неоснователност и незаконосъобразност на касационната жалба. Моли за отмяна на оспорения съдебен акт.

Редовно призован за с.з., ответника се представлява от юрк. П., която моли да бъде отхвърлена касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление № 106 от 26.09.2023 г., издадено от Р. Б. П.-М., Директор на Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ – упълномощена да изпълнява правомощията на Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите, за нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите на „Кондекс“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева.

За да постанови този резултат, съдът е приел от фактическа страна следното:

На „Кондекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е било издадено Разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води № 13140235 от 04.11.2013 г., издадено от Министерство на околната среда и водите, Б. дирекция за управление на водите „Д. район“ с център П., за ползване на воден обект – река Д. за заустване на отпадни води в повърхностни води за експлоатация на обект „Търговска сграда с шоурум и склад“ в УПИ № VII-925, кв.45, по плана на [населено място], местността „К. вада – Ю. парк IV част“, СО – район „Т.“ със срок на действие от 04.11.2013 г. до 04.11.2019 г.

На 14.03.2023 г. в сухо време и без дъжд М. -Ф. И. и В. А. (младши, съответно главен експерт в РИОСВ – С.) извършили проверка на обект „Търговска сграда с шоурум и склад“ в УПИ № VII-925, кв. 45, по плана на [населено място], местността „К. вада – Ю. парк IV част“, СО – район „Т.“. Проверката се състояла в извършване на обход и оглед на обекта. Установено било, че на площадката на обекта е изградена разделна канализационна мрежа за битово-фекални отпадъчни води, формиращи се от водите от санитарно-битовите помещения в сградата и от площадкови дъждовни отпадъчни води от паркинга, като в дъждовната канализация се включвали дъждовните води от паркинга и от покривите, както и че битово-фекалните отпадъчни води от санитарно-битовите помещения преминавали през вкопана локална пречиствателна станция за отпадъчни води, след което се отвеждали към ревизионна шахта на обекта, а дъждовните води посредством дъждовната канализационна мрежа се отвеждали директно в ревизионната шахта. Двата потока се смесвали в ревизионната шахта на

площадката и от там, като смесен поток, се отвеждали и зауствали в река Д.. По време на проверката И. и А. констатирани, че има изтичане на отпадъчни води към реката, като точката на заустване в реката е определена съгласно изтеклото на 04.11.2019 г. разрешително. По време на огледа на последната ревизионна шахта и при точката на заустване И. и А. установили изтичане на отпадъчни води със специфична миризма на битово-фекални отпадъчни води, както и отлагания по коритото на реката.

За направените констатации в хода на проверката бил съставен Констативен протокол № ККФОС-МИ-04 от 14.03.2023г., връчен срещу подпис на 14.03.2023 г. на управителя на Кондекс“ ЕООД. Проверяващите приели, че наличната в обекта на контрол локална пречиствателна станция не изпълнявала ролята на изгребна яма, тъй като има изтичане към реката, а освен това дъждовните води, които са с характер на отпадъчни води, не преминавали през локалната пречиствателна станция, а директно се отвеждали към точката на заустване като смесен поток с битово-фекални отпадъчни води. В тази връзка проверяващите приели, че „Кондекс“ ЕООД е извършило нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите. Поради това М. -Ф. И. в присъствието на В. А. и Г. Ш.-А., както и в присъствието на управителя на „Кондекс“ ЕООД, съставила срещу „Кондекс“ ЕООД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 25 от 27.03.2023г. - за нарушение на чл. 46, ал. 1, т.3 , б. „б“, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите, като препис от него бил връчен на Л. П. – управител на „Кондекс“ ЕООД срещу подпис.

Въз основа на АУАН № 25 от 27.03.2023г., при същата фактическа обстановка като посочената в него, както и след анализ на възраженията срещу Акта, Р. Б. П.-М., Директор на Дирекция „Контролна и превантивна дейност“, упълномощена да изпълнява правомощията на Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – С. е издала НП № 106 от 26.09.2023г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите, за нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите е наложила на „Кондекс“ АД административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева.

По делото е установено още, че на 15.03.2023г. бил приет план за преобразуване на „Кондекс“ ЕООД. На 04.05.2023г. едноличният собственик на капитала на „Кондекс“ ЕООД взел Решение за преобразуване на Дружеството посредством отделяне чрез учредяване на ново Дружество – „Термал Инвест“ ЕООД, като едноличният собственик на капитала на „Кондекс“ ЕООД става едноличен собственик на капитала на новоучреденото Дружество. Било прието, че с вписване на отделянето в Търговския регистър към новоучреденото Дружество преминавало част от имуществото на „Кондекс“ ЕООД, вкл. и обектът – предмет на проверка от служителите на РИОСВ – С., а именно поземлен имот с идентификатор 68134.1007.1295, за който е отредено УПИ VII-925, кв. 45, по плана на [населено място], местност „К. вада“ и местност „Ю. парк IV част“, заедно с всички подобрения и приращения в описания поземлен имот, вкл. и изградените в имота сгради „Търговска сграда, шоурум със склад, подземен гараж с 2 бр. паркоместа, пречиствателно съоръжение, водопроводно отклонение и вертикална планировка с 21 бр. паркоместа“.

На 24.05.2023г. било вписано в Търговския регистър дружеството „Термал Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], образувано чрез отделяне от „Кондекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. На 05.07.2023 г. „Кондекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] било заличено чрез преобразуване в „Кондекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Термал Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. На 26.07.2023 г.

била променена правната форма на „Кондекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в „Кондекс“ АД, ЕИК[ЕИК]. Горепосочената фактическа обстановка съдът е установил след анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

По отношение на преобразуването на дружеството, СРС е приел, че като правоприемник на нарушителя „Кондекс“ ЕООД правилно е била ангажирана административната отговорност на „Кондекс“ АД, а не на дружеството „Термал Инвест“ ЕООД, доколкото то е било образувано чрез отделяне от „Кондекс“ ЕООД и едва след 05.07.2023 г. имотът, във връзка с който е констатирано процесното нарушение, е станал собственост на „Термал Инвест“ ЕООД, поради което не следва на последното дружество да се ангажира административно – наказателната отговорност.

Съдът е приел за безспорно доказано, че „Кондекс“ ЕООД на 14.03.2023 г. в обект „Търговска сграда с шоурум и склад“ в УПИ № VII-925, кв.45, по плана на [населено място], местността „К. вада – Ю. парк IV част“, СО – район „Т.“ е ползвало водни обекти (лека Д.) без необходимото за това Разрешително по чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“ от Закона за водите. Поради това следва, че от обективна страна доказано е реализиран съставът на нарушението по чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Касационната инстанция намира за неоснователни възраженията на касатора относно незаконосъобразност и необоснованост на въззивното решение.

Правилен и обоснован е изводът на въззивния съд, че НП е издадено при спазване на установената форма, не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна, нарушението е безспорно установено съгласно приложените по делото доказателства. Правилно е приложен и материалният закон. Въззивният съд е изложил мотиви по наведените от дружеството – касатор възражения, идентични с наведените в касационната жалба, като е приел същите за неоснователни. Мотивирал се е по всички относими към спора факти и обстоятелства. При тези мотиви е потвърдил обжалваното НП.

Настоящият съдебен състав счита, че фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Споделят се от касационния състав всички изложени мотиви от въззивния съд. Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални

нарушения. Предложената от СРС аргументация е убедителна и съответна на закона, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция - чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН.

Безспорно е, че касаторът към датата на проверката 14.03.2023 г. за ползване на воден обект – река Д. за заустване на отпадни води в повърхностни води за експлоатация на обект „Търговска сграда с шоурум и склад“ в УПИ №VII-925, кв.45, по плана на [населено място], местността „К. вада – Ю. парк IV част“, СО– район „Т.“ не е имал издадено валидно Разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води.

Основният спор по делото се свежда до разрешаването на въпроса дали дружеството-касатор „Кондекс“ АД, ЕИК[ЕИК] се явява правоприемник на дружеството на което е извършена проверка „Кондекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. По делото безспорно е установено, че към датата на проверката и на извършване на нарушението на 14.03.2023 г. този обект е бил все още собственост на „Кондекс“ ЕООД –АУАН е бил съставен срещу същото дружество и препис от АУАН е бил връчен на 27.03.2023 г. на Л. П., като управител на „Кондекс“ ЕООД, т.к. към март 2023 г. дружеството е съществувало в правния мир като самостоятелен правен субект.

Във връзка и изложеното и доводите в касационната жалба, съдът счита, че в случая е ирелевантно кое юридическо лице е новият собственик на имота, обект на проверката, а кой е правоприемника на юридическото лице извършило нарушението на чл. 200, ал. 1, т. 2 от ЗВ, поради което правилно и обосновано като правоприемник на нарушителя „Кондекс ЕООД е била ангажирана административната отговорност на „Кондекс“ АД касатор в настоящото производство.

За пълнота на изложението, настоящия касационен състав следва да отбележи, че абсолютно ирелевантни са доводите в касационната жалба и по отношение на това дали е налице канализация в обекта на проверката и относно това, дали дружеството попада в изключението на разпоредбата на чл. 46, ал. 4, т. 2 от ЗВ. В случая безспорно е установено, че дружеството „Кондекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е имало издадено Разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води от 04.11.2013 г., със срок на действие до 04.11.2019 г., за ползване на воден обект – река Д. за заустване на отпадни води в повърхностни води за експлоатация на обект „Търговска сграда с шоурум и склад“ в УПИ № VII-925, кв.45, по плана на [населено място], местността „К. вада – Ю. парк IV част“, СО – район „Т.“, което не е продължено и не е издавано ново такова, а същевременно е установено, че се отвеждат отпадъчни води към повърхностен воден обект, което представлява нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите.

В заключение, настоящия състав счита, че правилно е приложена и санкционна норма от страна на АНО, а именно - чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите, според която се наказва с глоба, съответно имуществена санкция, освен ако не подлежи на по-тежко наказание, физическото или юридическото лице, което: ползва водни обекти, водностопански съоръжения и системи или изгражда такива без необходимото за това основание или в отклонение от предвидените условия в разрешителното - от 2 000 лв. до 10 000 лв.

Предвид изложеното, касационната инстанция приема, че не са налице основанията, предвидени в чл. 348 от НПК. Решението е валидно и допустимо, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по

НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, искането на касатора за присъждане на разноски е неоснователно.

Искането на ответникът за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. На основание чл. 143, ал. 1 АПК на ответникът се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно приложимата норма на чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответника е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2982/24.06.2024 г. постановено по АНД № 431/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 10-ти състав.

ОСЪЖДА „Кондекс“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Т. П., изпълнителен директор ДА ЗАПЛАТИ на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., Министерство на околната среда и водите, сума в размер на 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

председател:

членове: